

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5Csp/98/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617203575
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2018:8617203575.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudcom JUDr. Ivom Paradom v spore žalobkyne X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom 8. mája XXX/X, XXX XX O., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadost'učinenie v sume 500 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 500 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
- III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok v sume 30 eur na účet Slovenskej pošty, a.s. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala proti žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia v sume 500 eur.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní, vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2C/435/2013, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky. Žalobou sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC - XXXX/XX - LP zo dňa 24.10.2013, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina. V konaní bola v celom rozsahu úspešná. Súd prvej inštancie zrušil rozhodcovský rozsudok, rozsudkom zo dňa 20.1.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku I. a II. dňa 16.4.2016. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „Rozhodcovská zmluva
2 5Csp/98/2017

uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná, ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR veci 6MCdo/9/2012)..Žalovaný si v tomto smere dôkazné bremeno nespĺnil. Súčasťou rozhodcovskej zmluvy je aj ustanovenie bode 7, možnosť odstúpenia od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Od spotrebiteľa však nemožno spravodlivo žiadať, aby využil svoje právo na odstúpenie od zmluvy, ktorej uzavretie ani primárne nesledoval (bola mu predložená popri „hlavnej“ zmluve o úvere, ktoré možno označiť za predmet jeho záujmu), ak nerozumie obsahu tejto zmluvy pre neposkytnutie dostatočného vysvetlenia zo strany

dodávateľa a navyše, ak ju uzavrel v čase, keď medzi účastníkmi zmluvného vzťahu nebol spor, z ktorého by hrozilo využitie rozhodcovskej zmluvy pre stanovenie orgánu, ktorý by mal spor riešiť. Žalovaný tak ako dodávateľ neunesol dôkazné bremeno toho, že žalobkyňa ako spotrebiteľka poučil o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy (zakomponovanie takéhoto prehlásenia do formulárovej zmluvy pomerne malým písmom). Zároveň súd dodáva, že rozhodcovská zmluva bola žalobkyňou (spotrebiteľom) podpísaná v rovnaký deň, ako zmluva o úvere, t.j. dňa 29.11.2012 a teda nie čase vyššej bdelosti po vzniku sporu, ale už na samom začiatku zmluvného vzťahu, kedy jej žalobkyňa nemusela prikladať vyšší význam, pretože nepochybne vôľa žalobkyne primárne smerovala k uzavretiu zmluvy o úvere a získaniu úveru. To len umocňuje tvrdenie žalobkyne vo svojej výpovedi, že úverovú zmluvu podpisovala na to, aby mohla čím skôr dostať finančné prostriedky, ktoré potrebovala. O zmluvnú podmienku, ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto podmienky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Pokiaľ ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku v znení, ako je formulovaná aj v prejednávanej veci, tak možnosť voľby spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou podávajú rozhodcovské žaloby veriteľa, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy (poskytnutím úveru zo strany dodávateľa spotrebiteľovi sú spravidla povinnosti dodávateľa plynúce zo zmluvy splnené, a tak povinnosti, ktoré môžu byť predmetom prípadnej žaloby, sú povinnosti súvisiace s plnením na strane spotrebiteľa). Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy súd vidí tiež v geografickom faktore v zmysle judikatúry. Neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa. Vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Už len samotná vzdialenosť cca 450 km (Hunkovce - Bratislava) na rozhodcovské konanie je odradzujúca (rozsudok súdneho dvora EÚ C-240/98 - C-244/98 Oceano Grupo Ilditorial). Na tom nič nemení ani skutočnosť, že vo veci bolo rozhodnuté rozhodcovským súdom bez nariadenia pojednávania, čo pripúšťa aj Občiansky súdny poriadok. Občianske súdne konanie ale priznáva účastníkom aj také práva, ktoré sú dostupnejšie účastníkovi (spotrebiteľovi), ak je sídlo orgánu rozhodujúceho o jeho právach a povinnostiach (súdu) z hľadiska dostupnosti bližšie k jeho bydlisku. Takýto účastník napríklad môže bez zvýšených výdavkov na cestovné sa oboznámiť s obsahom spisu jeho štúdiom, realizovať procesné podania priamo na súde (bez výdavkov na poštovné) na jeho podateľni a podobne. Súd teda zistil dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní. Z uvedených dôvodov preto súd žalobe vyhovel a rozhodcovský rozsudok zrušil. Zároveň odložil aj vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. "Rozsudok Okresného súdu Svidník č.k. 2C/435/2013-137 zo dňa 20.1.2016 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 18Co/137/2016-155 zo dňa 28.2.2017. Dodávateľ

3

5Csp/98/2017

zneužil svoje postavenie, nepostupoval voči žalobkyňi ako spotrebiteľke s odbornou starostlivosťou, nedodrжал zákon, keď použil na uplatnenie práv na rozhodcovskom súde voči nej neplatnú rozhodcovskú zmluvu, preto od neho požaduje primerané finančné zadosťučinenie. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu, ale aj relutárnu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Pri posudzovaní primeraného finančného zadosťučinenia by mal súd prihliadnúť na všetky okolnosti veci, najmä na to, že znášala stav právnej neistoty a že jej hrozila finančná strata. Ako spotrebiteľka sa preto obrátila so žalobou na súd a uplatňuje si primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv obchodníkom. Finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 500 eur.

3. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobkyňa nepreukázal splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., na ktoré sa odvoláva. Na základe žalobkyňou tvrdných skutočností nie sú splnené podmienky vzniku nároku na finančné zadosťučinenie. Rovnako z podanej žaloby nevyplývajú ani skutočnosti, ktoré by odôvodnili výšku požadovaného nároku. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Uvedené ustanovenie znie nasledovne, cit.: „Protiv porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov").

Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Z formulácie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva). Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Rozhodnutie, na ktoré žalobkyňa odkazuje v podanej žalobe, nie sú rozhodnutiami o porušení ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa. Rozhodnutie v konaní sp.zn. 2C/435/2013 a 18Co/137/2016 nekonštatuje a neurčuje porušenie povinnosti žalovaného ustanovenej právnym predpisom na ochranu spotrebiteľa. Predpoklad uvedený v zákone, cit. „úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi“ vyžaduje rozhodnutie vo výroku súdu, v ktorom sa uvedené konštatuje. Z podanej žaloby nevyplývajú ďalej žiadne také skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický, naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to

4

5Csp/98/2017

okolnosti vyžadujú. Žalovaný napáda nielen dôvodnosť uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie čo do jeho základu, ako aj čo do jeho výšky.

4. Súd vykonal dokazovanie rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2C/435/2013-137 zo dňa 20.1.2016 a uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 18Co/137/2016-155 zo dňa 28.2.2017.

5. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

6. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) citovaného zákona predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20160201>>.

7. V spore vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2C/435/2013 bola žalobkyňa v postavení spotrebiteľky. Žalobou sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC - 2235/13 - LP zo dňa 24.10.2013, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd Viktória, rozhodcovský súd Žilina a odkladu jeho vykonateľnosti. V konaní bola v celom rozsahu úspešná. Tunajší súd rozsudkom č. k. 2C/435/2013-137 zo dňa 20.1.2016 rozhodol tak, že: I. Zrušuje rozhodcovský rozsudok stáleho rozhodcovského súdu Viktória, rozhodcovský súd Žilina sp.zn. RK-PC- 2235/13 - LP zo dňa 24.10.2013. II. Odkladá vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku stáleho rozhodcovského súdu Viktória, rozhodcovský súd Žilina sp.zn. RK-PC- 2235/13 - LP zo dňa 24.10.2013. Tieto výroky nadobudli právoplatnosť dňa 16.4.2016. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná, ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR veci 6MCdo/9/2012). Žalovaný si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Súčasťou rozhodcovskej zmluvy je aj ustanovenie bode 7, možnosť odstúpenia od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Od spotrebiteľa však nemožno spravodlivo žiadať, aby využil svoje právo na odstúpenie od zmluvy, ktorej uzavretie ani primárne nesledoval (bola mu predložená popri „hlavnej“ zmluve o úvere, ktoré možno označiť za predmet jeho záujmu), ak nerozumie obsahu tejto zmluvy pre neposkytnutie dostatočného vysvetlenia zo strany dodávateľa a navyše, ak ju uzavrel v čase, keď medzi účastníkmi zmluvného vzťahu nebol spor, z ktorého by hrozilo využitie rozhodcovskej zmluvy pre stanovenie orgánu, ktorý by mal spor riešiť. Žalovaný tak ako dodávateľ neuniesol dôkazné bremeno toho, že žalobkyňu ako spotrebiteľa poučil o

dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy (zakomponovanie takéhoto prehlásenia do formulárovej zmluvy pomerne malým písmom). Zároveň súd dodáva, že rozhodcovská zmluva bola žalobkyňou (spotrebiteľom) podpísaná v rovnaký deň, ako zmluva o úvere, t.j. dňa 29.11.2012 a teda nie čase vyššej bdelosti po vzniku sporu, ale už na samom začiatku zmluvného vzťahu, kedy jej žalobkyňa nemusela prikladať vyšší význam, pretože nepochybne vôľa žalobkyne primárne smerovala k uzavretiu zmluvy o úvere a získaniu úveru. To len umocňuje tvrdenie žalobkyne vo svojej výpovedi, že úverovú zmluvu podpisovala na to, aby mohla čím skôr dostať finančné prostriedky, ktoré potrebovala. O zmluvnú podmienku, ktorá

5

5Csp/98/2017

vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto podmienky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Pokiaľ ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku v znení, ako je formulovaná aj v prejednávanej veci, tak možnosť voľby spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou podávajú rozhodcovské žaloby veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy (poskytnutím úveru zo strany dodávateľa spotrebiteľovi sú spravidla povinnosti dodávateľa plynúce zo zmluvy splnené, a tak povinnosti, ktoré môžu byť predmetom prípadnej žaloby, sú povinnosti súvisiace s plnením na strane spotrebiteľa). Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy súd vidí tiež v geografickom faktore v zmysle judikatúry. Neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa. Vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Už len samotná vzdialenosť cca 450 km (Hunkovce - Bratislava) na rozhodcovské konanie je odradzujúca (rozsudok súdneho dvora EÚ C-240/98 - C-244/98 Oceano Grupo Ilditorial). Na tom nič nemení ani skutočnosť, že vo veci bolo rozhodnuté rozhodcovským súdom bez nariadenia pojednávania, čo pripúšťa aj Občiansky súdny poriadok. Občianske súdne konanie ale priznáva účastníkom aj také práva, ktoré sú dostupnejšie účastníkovi (spotrebiteľovi), ak je sídlo orgánu rozhodujúceho o jeho právach a povinnostiach (súdu) z hľadiska dostupnosti bližšie k jeho bydlisku. Takýto účastník napríklad môže bez zvýšených výdavkov na cestovné sa oboznámiť s obsahom spisu jeho štúdiom, realizovať procesné podania priamo na súde (bez výdavkov na poštovné) na jeho podateľni a podobne. Súd teda zistil dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní. Z uvedených dôvodov preto súd žalobe vyhovel a rozhodcovský rozsudok zrušil. Zároveň odložil aj vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku."

8. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nie len vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

9. Žalobkyňa ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv. Svoje práva si najprv uplatnila v spore tunajšieho súdu sp.zn. 2C/435/2013, kde bola úspešná. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa má nárok proti žalovanému na primerané finančné zadosťučinenie. Žalovaný ako dodávateľ zneužil svoje postavenie, nepostupoval voči žalobkyňi ako spotrebiteľke s odbornou starostlivosťou, nedodrжал zákon, keď použil na uplatnenie svojich práv na rozhodcovskom súde voči nej neplatnú rozhodcovskú zmluvu, a preto žalobkyňa od neho požaduje primerané finančné zadosťučinenie. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu, ale aj relutárnu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Pri posudzovaní primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadol na všetky okolnosti veci, najmä na to, že žalobkyňa znášala stav právnej neistoty a že jej hrozila finančná strata. Ako spotrebiteľka sa preto obrátila so žalobou na súd a uplatnila si primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv dodávateľom. Z uvedených dôvodov súd priznal žalobkyňi finančné zadosťučinenie v sume 500 eur, ktorú považoval za primeranú.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

6

5Csp/98/2017

11. Súd priznal žalobkyňi náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu, pretože žalobkyňa mala plný úspech vo veci. Žalobkyňa si uplatnila ich náhradu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti

rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

12. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. u) tohto zákona od súdneho poplatku oslobodená a súd jej návrhu vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 30 eur, t. j. 6 % zo sumy 500 eur (položka 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu citovaného zákona) na účet Slovenskej pošty, a.s. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Len do uplynutia lehoty na podanie odvolania môže odvolateľ rozšíriť rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda ako aj meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.